

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 557/2007

z dnia 23 maja 2007 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006 określa podstawowe wymogi, które muszą spełniać jaja, aby mogły być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie. W celu zapewnienia przejrzystości należy ustanowić nowe szczegółowe przepisy wykonawcze do tych wymogów. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2295/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. wprowadzające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1907/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj⁽²⁾ powinno zatem zostać uchylone i zastąpione nowym rozporządzeniem.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽³⁾ i rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽⁴⁾ mają zastosowanie do jaj. Dłatego w największym możliwym zakresie należy odnosić się do tych rozporządzeń horyzontalnych.
- (3) Należy określić cechy jakościowe jaj klasy A w celu zapewnienia wysokiej jakości jaj dostarczanych bezpośrednio konsumentom końcowym oraz w celu określenia kryteriów, które mogą podlegać kontroli służb inspekcyjnych. Podstawą takich cech jakościowych powinna być norma nr 42 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) dotycząca wprowadzania do obrotu i kontroli jakości handlowej jaj w skorupkach w handlu międzynarodowym między krajami członkowskimi EKG ONZ.
- (4) Pozostawienie zimnych jaj w temperaturze pokojowej może prowadzić do skraplania, w wyniku czego na skorupce łatwiej mogą rozwijać się bakterie, które mogą przedostawać się do treści jaja. Jaja muszą być

zatem przechowywane i transportowane w miarę możliwości w stałej temperaturze i zasadniczo nie powinny być chłodzone przed sprzedażą konsumentowi końcowemu.

- (5) Zasadniczo jaj nie powinno się myć ani czyścić, ponieważ czynności te mogą prowadzić do uszkodzenia skorupki jaja, która jest skuteczną barierą uniemożliwiającą przedostawanie się bakterii i posiada szereg właściwości chroniących jajo przed drobnoustrojami. Niektórych praktyk, takich jak naświetlanie jaj promieniowaniem ultrafioletowym, nie należy jednak uważać za czyszczenie. Ponadto jaja klasy A nie powinny być myte ze względu na możliwość uszkodzenia barier fizycznych, takich jak kutikula, co może nastąpić w czasie mycia lub po jego zakończeniu. Takie uszkodzenie może prowadzić do przedostawania się bakterii przez skorupkę i do utraty wilgoci, co zwiększa ryzyko dla konsumentów zwłaszcza w przypadku, jeżeli warunki późniejszego suszenia i przechowywania nie są optymalne.
- (6) W niektórych państwach członkowskich z dobrymi wynikami stosuje się systemy mycia jaj, które podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia i działają w ściśle kontrolowanych warunkach. Zgodnie z opinią na temat zagrożeń mikrobiologicznych związanych z myciem jaj spożywczych wydaną w dniu 7 września 2005 r.⁽⁵⁾ przez Panel Naukowy ds. Zagrożeń Biologicznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności praktykę mycia jaj stosowaną w niektórych zakładach pakowania można utrzymać z higienicznego punktu widzenia, o ile, między innymi, opracowane zostaną zasady dobrej praktyki w systemie mycia jaj.
- (7) Jaja klasy „A” powinny być klasyfikowane według masy oraz powinna zostać ustalona ograniczona liczba klas wagowych z odpowiadającymi im wyraźnymi oznaczeniami, które stanowiąc będą minimalne wymagania w zakresie etykietowania; nie wyklucza to dodatkowego dobrowolnego oznakowania, jeżeli spełnione zostały wymogi dyrektywy 2000/13/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych⁽⁶⁾.
- (8) Jedynie przedsiębiorstwa, których pomieszczenia i wyposażenie techniczne dostosowane są do skali i rodzaju ich działalności i które w związku z tym umożliwiają właściwe przygotowanie jaj, powinny posiadać pozwolenie na klasyfikowanie jaj według jakości i masy i być zatwierdzone jako zakłady pakowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 7.7.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 24.12.2003, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2001/2006 (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 39).

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA (2005) 269, str. 1–39.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/142/WE (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 110).

- (9) W celu ułatwienia kontroli przewidzianych w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 powinny zostać ustalone maksymalne terminy klasyfikacji, znakowania, pakowania jaj i znakowania opakowań.
- (10) W uzupełnieniu nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾ ogólnego obowiązku zapewnienia identyfikowalności żywności, pasz, zwierząt hodowanych w celu produkcji żywności, oraz wszelkich innych substancji przeznaczonych do włączenia do żywności lub pasz na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, lub w odniesieniu do których można przewidywać, że zostaną do nich włączone, należy określić niektóre informacje na opakowaniach transportowych zawierających jaja oraz w dokumentach towarzyszących w celu przeprowadzania kontroli.
- (11) Aby kontrole przewidziane w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 mogły być skutecznie przeprowadzane, kluczowe jest znakowanie jaj kodem producenta w miejscu produkcji w przypadku, gdy jaja są dostarczane do innego państwa członkowskiego. Zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi jaja klasy „B” są znakowane kodem producenta i/lub innym oznaczeniem, jeżeli są wprowadzane do obrotu w innym państwie członkowskim. Należy wyraźnie określić, że jeżeli sam kod producenta nie wystarcza do jednoznacznego odróżnienia klasy jakości, jaja klasy „B” należy znakować innym oznaczeniem.
- (12) Należy ustalić skład kodu producenta przewidzianego w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006. Ponadto należy wyjaśnić, że możliwe jest wprowadzenie wyjątku od wymogu znakowania kodem producenta, w przypadku gdy wyposażenie techniczne uniemożliwia znakowanie jaj stłuczek lub jaj brudnych.
- (13) Należy określić cechy innych możliwych oznaczeń stosowanych do znakowania jaj klasy „B” zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006.
- (14) Na mocy art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1907/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj⁽²⁾ przepisy dotyczące znakowania nie mają zastosowania do jaj dostarczanych bezpośrednio w celu przetwórstwa do zakładów przetwórstwa spożywczego. W celu poprawy kontroli takich dostaw państwa członkowskie powinny zwalniać z wymogu znakowania wyłącznie na wniosek takich podmiotów gospodarczych. Jednak w celu umożliwienia państwom członkowskim udzielania takich zwolnień należy ustanowić roczny okres przejściowy.
- (15) Dyrektywa 2000/13/WE określa zasady o charakterze ogólnym mające zastosowanie do wszystkich środków spożywczych wprowadzanych do obrotu. Należy jednak wprowadzić pewne szczegółowe wymogi w zakresie oznakowania opakowań.
- (16) Artykuł 9 dyrektywy 2000/13/WE definiuje datę minimalnej trwałości środka spożywczego jako datę, do której środek spożywczy zachowuje swoje szczególne właściwości, gdy jest właściwie przechowywany. W celu zapewnienia przejrzystości data ta powinna być ustalona na nie więcej niż 28 dni po zniesieniu.
- (17) Sprzedawane jaja mogą posiadać oznaczenie wskazujące na ich szczególną świeżość. Do tego celu należy określić maksymalny termin, w którym takie oznaczenia mogą być stosowane.
- (18) Sprzedawane jaja mogą posiadać oznaczenie wskazujące na szczególną paszę, którą karmione są kury nioski. Należy określić minimalne wymagania dla takich oznaczeń.
- (19) W przypadku gdy jaja są sprzedawane luzem, niektóre informacje, które zazwyczaj znajdują się na opakowaniu, powinny być dostępne dla konsumenta.
- (20) Dodatkowo do ogólnych wymagań higienicznych dotyczących opakowań i pakowania środków spożywczych należy określić pewne dodatkowe wymagania w celu zminimalizowania ryzyka pogorszenia się jakości lub zanieczyszczenia jaj podczas przechowywania i transportu. Podstawą takich norm powinna być norma nr 42 EKG ONZ.
- (21) Jaja przemysłowe nie nadają się do spożycia przez ludzi. Właściwe jest zatem wprowadzenie wymogu stosowania specjalnych banderoli lub etykiet umożliwiających łatwe rozpoznanie opakowań zawierających takie jaja.
- (22) Jedynie zakłady pakowania dysponują odpowiednimi pomieszczeniami i wyposażeniem technicznym do przepakowywania jaj. Właściwe jest zatem ograniczenie wszelkich działań związanych z przepakowywaniem do zakładów pakowania.
- (23) Przedsiębiorstwa sektora spożywczego mają obowiązek zapewnienia identyfikowalności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 178/2002. Producenci, punkty odbioru i zakłady pakowania powinny zostać zobowiązane do prowadzenia dodatkowej ewidencji, w celu umożliwienia służbom inspekcyjnym kontroli zgodności z normami handlowymi.
- (24) Należy określić metody i kryteria przeprowadzania kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 173 z 6.7.1990, str. 5. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1028/2006 z dniem 1 lipca 2007 r.

- (25) Właściwe jest kontrolowanie zgodności całej partii z normami handlowymi; należy zakazać wprowadzania do obrotu partii, w przypadku których stwierdzono niezgodność z przepisami, o ile nie zostanie przedstawiony dowód potwierdzający ich zgodność z przepisami.
- (26) Podczas kontroli zgodności z normami handlowymi powinny być dozwolone pewne tolerancje. Takie tolerancje powinny być różne dla różnych wymagań i etapów wprowadzania do obrotu.
- (27) Kraje trzecie mogą mieć inne wymagania od wspólnotowych wymagań w zakresie wprowadzania jaj do obrotu. W celu ułatwienia wywozu należy zezwolić na to, aby jaja opakowane i przeznaczone do wywozu były zgodne z takimi wymaganiami.
- (28) Należy określić szczegóły w odniesieniu do oceny równoważności norm handlowych krajów trzecich z prawodawstwem wspólnotowym, którą Komisja będzie przeprowadzać na wniosek krajów trzecich. Powinny zostać ustalone niektóre wymagania w zakresie znakowania i etykietowania jaj przywożonych z krajów trzecich.
- (29) Komisji przydają się informacje na temat liczby zarejestrowanych miejsc chowu kur niosek.
- (30) Państwa członkowskie powinny informować o poważnych naruszeniach norm handlowych, tak aby inne państwa członkowskie, na które takie naruszenia mogą mieć negatywny wpływ, mogły zostać odpowiednio ostrzeżone.
- (31) Dostawy jaj dla handlu detalicznego we francuskich departamentach zamorskich zależą częściowo od dostaw jaj z kontynentu europejskiego. Ze względu na czas transportu i na warunki klimatyczne, w celu konserwacji jaj przewożonych do francuskich departamentów zamorskich, muszą zostać podjęte szczególne ustalenia dotyczące dostaw, w tym możliwość wysyłania jaj w warunkach chłodniczych. Te specjalne ustalenia mogą zostać uzasadnione przez obecny brak wystarczających lokalnych zdolności w zakresie produkcji jaj. Te wyjątkowe ustalenia powinny zostać utrzymane przez rozsądny okres czasu, dopóki nie zostaną stworzone wystarczające lokalne zdolności produkcyjne.
- (32) Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 zezwala państwom członkowskim na zwolnienie z wymogów tego rozporządzenia niektórych form bezpośredniej sprzedaży jaj przez producenta konsumentowi końcowemu. W celu uwzględnienia specyficznych warunków obrotu jajami w niektórych regionach Finlandii sprzedaż przez producentów przedsiębiorstwom handlu detalicznego w tych regionach powinna być wyłączona z wymagań rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 i niniejszego rozporządzenia.
- (33) Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że od dnia 1 stycznia 2012 r. obowiązuje zakaz chowu kur niosek w systemach klatek nieulepszonych zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 1999/74/WE⁽¹⁾. Przed tym terminem Komisja powinna zatem ocenić stosowanie przepisów dotyczących dobrowolnego oznakowania przewidzianych w odniesieniu do klatek ulepszonych, w celu zbadania konieczności wprowadzenia obowiązkowego oznakowania.
- (34) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Zastosowanie mają odpowiednio definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006, art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 oraz pkt 5 i 7.3. załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Dodatkowo do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „opakowanie” oznacza osłonę dla jaj klasy „A” lub „B”, z wyjątkiem opakowania transportowego i pojemników do jaj przemysłowych;
- b) „sprzedaż luzem” oznacza oferowanie w sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu jaj w innej formie niż w opakowaniach;
- c) „punkt odbioru jaj” oznacza każde przedsiębiorstwo zarejestrowane zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 do odbioru jaj od producenta celem dostawy do zakładu pakowania, na rynek zastrzeżony wyłącznie dla hurtowników, których zakłady są uznane za zakłady pakowania, lub do przemysłu spożywczego i niespożywczego;
- d) „zalecana data sprzedaży” oznacza maksymalny okres czasu na dostarczenie jaj konsumentowi końcowemu, zgodnie z załącznikiem III sekcja X rozdział I punkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- e) „przemysł spożywczy” oznacza każde przedsiębiorstwo wytwarzające produkty jajeczne przeznaczone do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem zakładów żywienia zbiorowego;
- f) „przemysł niespożywczy” oznacza każde przedsiębiorstwo wytwarzające produkty zawierające jaja, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 203 z 3.8.1999, str. 53. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

- g) „zakłady żywienia zbiorowego” oznaczają podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE;
- h) „jaja przemysłowe” oznaczają jaja nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi;
- i) „partia” oznacza jaja w opakowaniach lub luzem z jednego i tego samego miejsca produkcji lub zakładu pakowania znajdującego się w jednym miejscu, w tych samych opakowaniach lub luzem, z jedną i tą samą datą zniesienia lub minimalnej trwałości lub datą pakowania, tym samym sposobem chowu oraz – w przypadku jaj klasyfikowanych – tej samej klasy jakości i klasy wagowej;
- j) „przepakowywanie” oznacza fizyczne przeniesienie jaj do innego opakowania lub ponowne oznakowanie opakowania zawierającego jaja.

Artykuł 2

Cechy jakościowe jaj

1. Jaja klasy „A” posiadają następujące cechy:
 - a) skorupa i kutikula: normalny kształt, czysta, nieuszkodzona;
 - b) komora powietrzna: wysokość nieprzekraczająca 6 mm, nieruchoma; jednakże, w odniesieniu do jaj, które mają być wprowadzane do obrotu jako „ekstra”, wysokość nie może przekraczać 4 mm;
 - c) żółtko: podczas prześwietlania widoczne jako cień, bez wyraźnego zarysu, lekko ruchome podczas obrotu jajem i powracające do centralnego położenia;
 - d) białko: przejrzyste, przezroczyste;
 - e) zarodek: nierozwinięty w stopniu widocznym;
 - f) ciała obce: niedopuszczalne;
 - g) zapach obcy: niedopuszczalny.
2. Jaja klasy „A” nie są myte ani czyszczone, przed ani po klasyfikacji, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 3.
3. Jaja klasy „A” nie są poddawane utrwaleniu ani chłodzeniu w pomieszczeniach lub zakładach, w których temperatura jest sztucznie utrzymywana na poziomie poniżej 5 °C. Jednakże jaja, które podczas transportu trwającego krócej niż 24 godziny lub w pomieszczeniach handlu detalicznego bądź przyległych były utrzymywane nie dłużej niż 72 godziny w temperaturze poniżej 5 °C, nie są uznawane za jaja chłodnicze.
4. Jaja, które nie posiadają cech jakościowych określonych w ust. 1, są klasyfikowane jako jaja klasy „B”. Jaja klasy „A”,

które przestały posiadać te cechy, mogą zostać przeklasyfikowane na klasę B.

Artykuł 3

Jaja myte

1. Państwa członkowskie, które w dniu 1 czerwca 2003 r. zezwalały zakładom pakowania na mycie jaj, mogą w dalszym ciągu zezwalać zakładom pakowania na mycie jaj, pod warunkiem że zakłady te prowadzą działalności zgodnie z krajowymi wytycznymi dotyczącymi systemu mycia jaj. Myte jaja mogą być wprowadzane do obrotu jedynie w państwach członkowskich, w których takie zezwolenia zostały wydane.

2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, wspierają zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 opracowanie przez przedsiębiorstwa sektora spożywczego krajowych wytycznych dobrej praktyki w odniesieniu do systemów mycia jaj.

Artykuł 4

Klasyfikacja jaj klasy „A” według masy

1. Jaja klasy „A” klasyfikuje się według poniższych klas wagowych:

- a) XL-bardzo duże: masa \geq 73 g;
- b) L-duże: masa \geq 63 g do $<$ 73 g;
- c) M-średnie: masa \geq 53 g do $<$ 63 g;
- d) S-małe: masa $<$ 53 g.

2. Klasę wagową podaje się za pomocą odpowiednich liter lub nazw określonych w ust. 1, bądź też przez ich połączenie, i może być ona uzupełniona odpowiednimi zakresami wagowymi. Można użyć innych dodatkowych oznaczeń, pod warunkiem że oznaczenia takie nie będą mylone z literami lub opisami określonymi w ust. 1 oraz są zgodne z przepisami dyrektywy 2000/13/WE.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli w jednym opakowaniu są jaja klasy „A” o różnej wielkości, podaje się minimalną masę netto jaj w gramach, a na powierzchni zewnętrznej opakowania zamieszcza się wyrażenie „Jaja różnej wielkości” lub podobne wyrażenie.

Artykuł 5

Zatwierdzenie zakładów pakowania

1. Jedynie przedsiębiorstwa spełniające warunki określone w niniejszym artykule są zatwierdzone jako zakłady pakowania w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006.

2. Właściwy organ przydziela zakładowi pakowania kod zakładu pakowania z kodem początkowym odpowiadającym danemu państwu członkowskiemu zgodnie z pkt 2.2. załącznika do dyrektywy Komisji 2002/4/WE⁽¹⁾.

3. Zakłady pakowania dysponują wyposażeniem technicznym niezbędnym do zapewnienia, że jaja będą właściwie traktowane. Obejmuje ono odpowiednio:

- a) odpowiednie urządzenie do prześwietlania jaj, automatyczne lub przystosowane do pracy ciągłej i umożliwiające oddzielne badanie jakości poszczególnych jaj, lub inne odpowiednie urządzenie;
- b) przyrządy do pomiaru wysokości komory powietrznej;
- c) sprzęt do klasyfikacji jaj według masy;
- d) jedną lub więcej zatwierdzonych wag do ważenia jaj;
- e) sprzęt do znakowania jaj.

Artykuł 6

Termin klasyfikacji, znakowania i pakowania jaj oraz termin znakowania opakowań

1. Jaja są klasyfikowane, znakowane i pakowane w ciągu dziesięciu dni od dnia, w którym zostały zniesione.
2. Jaja wprowadzane do obrotu zgodnie z art. 14 są klasyfikowane, znakowane i pakowane w ciągu czterech dni od dnia, w którym zostały zniesione.
3. Datę minimalnej trwałości, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. d), oznacza się w chwili pakowania zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE.

Artykuł 7

Informacje znajdujące się na opakowaniu transportowym

1. Bez uszczerbku dla art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 każde opakowanie transportowe zawierające jaja jest znakowane przez producenta w miejscu produkcji w następujący sposób:

- a) nazwa (nazwisko) i adres producenta;
- b) kod producenta;
- c) liczba jaj i/lub ich masa;
- d) data lub okres zniesienia;
- e) data wysyłki.

W przypadku gdy do zakładów pakowania dostarczane są jaja nieopakowane, pochodzące z ich własnych jednostek produkcyjnych położonych w tym samym miejscu co zakłady pakowania, oznakowanie opakowań transportowych może odbywać się w zakładzie pakowania.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są umieszczane na opakowaniu transportowym i są zawarte w dokumentach towarzyszących. Kopie tych dokumentów zachowuje przedsiębiorstwo, do którego dostarczane są jaja. Oryginały dokumentów towarzyszących są przechowywane w zakładzie pakowania, w którym jaja są klasyfikowane.

W przypadku gdy otrzymane w punkcie odbioru jaj partie są rozdzielane w celu dostarczenia więcej niż jednemu przedsiębiorstwu, dokumenty towarzyszące mogą zostać zastąpione odpowiednimi etykietami na opakowaniach transportowych pod warunkiem, że etykiety te zawierają informacje, o których mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, umieszczone na opakowaniu transportowym, nie są zmieniane i pozostają na opakowaniu transportowym do momentu wyjścia jaj w celu ich niezwłocznej klasyfikacji, znakowania i pakowania.

Artykuł 8

Znakowanie jaj w przypadku dostaw transgranicznych

1. Jaja dostarczane z miejsca produkcji do punktu obioru jaj, zakładu pakowania lub przedsiębiorstwa przemysłu niespożywczego znajdujących się w innym państwie członkowskim, są znakowane kodem producenta przed opuszczeniem miejsca produkcji.

2. Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się miejsce produkcji, może przyznać zwolnienie z wymogu określonego w ust. 1 w przypadku, jeżeli producent podpisał z zakładem pakowania znajdującym się w innym państwie członkowskim umowę dostawy przewidującą znakowanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Takie zwolnienie może zostać przyznane jedynie na wniosek obu zainteresowanych przedsiębiorstw oraz za uprzednią pisemną zgodą państwa członkowskiego, na terenie którego znajduje się zakład pakowania. W takich przypadkach przesyłce towarzyszy kopia umowy dostawy.

3. Minimalny okres obowiązywania umów dostawy, o których mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

4. Służby inspekcyjne, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006, państwa członkowskiego, którego to dotyczy, oraz każdego tranzytowego państwa członkowskiego są informowane przed przyznaniem zezwolenia zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2002, str. 44.

5. Jaja klasy „B” wprowadzane do obrotu w innym państwie członkowskim są znakowane zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 i w odpowiednich przypadkach noszą oznaczenie zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia tak, aby mogły być łatwo odróżnione od jaj klasy „A”.

Artykuł 9

Kod producenta

1. Kod producenta składa się z kodów i liter określonych w pkt 2 załącznika do dyrektywy 2002/4/WE. Kod jest łatwo widoczny i czytelny i ma przynajmniej 2 mm wysokości.

2. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1028/2006, w przypadku gdy z przyczyn technicznych oznakowanie jaj stłuczek lub brudnych jaj nie jest możliwe, znakowanie kodem producenta nie jest obowiązkowe.

Artykuł 10

Oznaczenia na jajach klasy „B”

Oznaczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1028/2006, jest okręgiem o średnicy co najmniej 12 mm, biegnącym wokół litery „B”, której wysokość wynosi co najmniej 5 mm, lub łatwo widocznym kolorowym punktem o średnicy co najmniej 5 mm.

Artykuł 11

Wprowadzanie do obrotu jaj dostarczanych bezpośrednio do przemysłu spożywczego

1. Do dnia 30 czerwca 2008 r. obowiązek znakowania przewidziany w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 nie ma zastosowania do jaj wyprodukowanych we Wspólnocie, odbieranych przez przedsiębiorstwo przemysłu spożywczego, zatwierdzone zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004, bezpośrednio od swoich zwykłych dostawców. W tym przypadku dostawa podlega całkowicie odpowiedzialności przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego, który w związku z tym zobowiązuje się do wykorzystania jaj wyłącznie w celu przetworzenia.

2. Od dnia 1 lipca 2008 r. państwa członkowskie mogą zwolnić przedsiębiorstwa z obowiązków znakowania określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006 na wniosek tych przedsiębiorstw w przypadku, gdy jaja są dostarczane do przemysłu spożywczego bezpośrednio z miejsca produkcji.

Artykuł 12

Znakowanie opakowań

1. Opakowania zawierające jaja klasy „A” posiadają na zewnętrznej powierzchni następujące dobrze widoczne i czytelne oznaczenia:

a) kod zakładu pakowania;

b) klasa jakości; opakowania są oznaczone za pomocą słów „klasa A” lub litery „A” albo samodzielnie, albo w powiązaniu ze słowem „świeże”;

c) klasa wagowa zgodnie z art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

d) data minimalnej trwałości zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia;

e) wyrażenie „jaja myte” w odniesieniu do jaj mytych zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia;

f) jako specjalny warunek przechowywania zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2000/13/WE, wskazówkę zalecającą konsumentom przechowywanie jaj po zakupie w warunkach chłodniczych.

2. W uzupełnieniu wymagań określonych w ust. 1, opakowania zawierające jaja klasy „A” posiadają na zewnętrznej powierzchni dobrze widoczne i czytelne oznaczenie metody chowu.

Do oznaczenia metody chowu używa się jedynie następujących nazw:

a) w odniesieniu do metod konwencjonalnych, nazw zawartych w części A załącznika I, jedynie jeżeli spełnione zostały odpowiednie warunki określone w załączniku II;

b) w odniesieniu do produkcji organicznej, nazw zawartych w artykule 2 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 ⁽¹⁾.

Znaczenie kodu producenta jest objaśnione na lub w opakowaniu.

W przypadku gdy kury nioski są trzymane w systemach produkcji zgodnie z wymogami ustanowionymi w rozdziale III dyrektywy Rady 1999/74/WE, określenie sposobu chowu może być uzupełnione jednym z oznaczeń wymienionych w części B załącznika I do tego rozporządzenia.

3. Ustęp 2 stosuje się bez uszczerbku dla krajowych środków technicznych, które wykraczają poza minimalne wymagania określone w załączniku II i mają zastosowanie jedynie w odniesieniu do producentów danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że są one zgodne z prawodawstwem wspólnotowym.

4. Opakowania zawierające jaja klasy „B” posiadają na zewnętrznej powierzchni następujące dobrze widoczne i czytelne oznaczenia:

a) kod zakładu pakowania;

b) klasa jakości; opakowania są oznaczone za pomocą słów „klasa B” lub litery „B”;

c) data pakowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

5. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg takiego umieszczenia etykiet na opakowaniach jaj wyprodukowanych na ich terytorium, które prowadzić będzie do uszkodzenia etykiety przy otwarciu opakowania.

Artykuł 13

Oznaczenie daty minimalnej trwałości

Datę minimalnej trwałości, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2000/13/WE, ustala się na nie więcej niż 28 dni od dnia zniesienia. Jeżeli wskazany jest okres zniesienia, datę minimalnej trwałości ustala się od pierwszego dnia tego okresu.

Artykuł 14

Opakowania oznaczone jako „ekstra”

1. Wyrazy „ekstra” lub „ekstra świeże” mogą być stosowane w charakterze dodatkowego oznaczenia jakości na opakowaniach zawierających jaja klasy „A” do dziewiątego dnia po zniesieniu jaj.

2. W przypadku stosowania oznaczeń, o których mowa w ust. 1, data zniesienia i termin dziesięciu dni są umieszczone na opakowaniu w sposób łatwo widoczny i czytelny.

Artykuł 15

Oznaczenie sposobu żywienia kur niosek

W przypadku stosowania oznaczenia sposobu żywienia kur niosek stosuje się następujące wymagania minimalne:

- a) odniesienie do zboża jako składnika paszy może być zamieszczone tylko w przypadku, gdy stanowi ono co najmniej 60 % masy składu danej paszy, w której produkty uboczne zbóż nie mogą stanowić więcej niż 15 %;
- b) bez uszczerbku dla minimalnej wartości 60 %, o której mowa w lit. a), gdy odniesienie dotyczy konkretnego zboża, musi ono stanowić co najmniej 30 % składu paszy. Jeżeli konkretne odniesienie dotyczy więcej niż jednego rodzaju zboża, każde z nich musi stanowić co najmniej 5 % składu paszy.

Artykuł 16

Informacje podawane przy sprzedaży jaj luzem

W przypadku sprzedaży jaj luzem w sposób łatwo widoczny i czytelny dla konsumenta podaje się następujące informacje:

- a) klasy jakości;
- b) klasy wagowe zgodnie z art. 4;
- c) oznaczenie metody chowu równoważne oznaczeniu, o którym mowa w art. 12 ust. 2;

d) objaśnienie znaczenia kodu producenta;

e) termin ważności.

Artykuł 17

Jakość opakowań

Bez uszczerbku dla wymagań określonych w rozdziale X załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004, opakowania są odporne na wstrząsy, suche, czyste i w dobrym stanie, wykonane z materiałów, które chronią jaja przed obcymi zapachami oraz ryzykiem pogorszenia jakości.

Artykuł 18

Jaja przemysłowe

Jaja przemysłowe są wprowadzane do obrotu w opakowaniach z czerwoną banderolą lub etykietą.

Na banderolach i etykietach umieszczone są:

- a) nazwa i adres przedsiębiorstwa, dla którego jaja są przeznaczone;
- b) nazwa i adres przedsiębiorstwa, które wysłało jaja;
- c) oznaczenie „jaja przemysłowe” drukowanymi literami o wysokości 2 cm, oraz oznaczenie „nie nadają się do spożycia przez ludzi” literami o wysokości co najmniej 8 mm.

Artykuł 19

Przepakowywanie

Opakowane jaja klasy „A” mogą być przepakowywane jedynie przez zakłady pakowania. Każde opakowanie zawiera jedynie jaja pochodzące z jednej partii.

Artykuł 20

Ewidencja prowadzona przez producentów

1. Producenci ewidencjonują informacje na temat metod chowu, podając dla każdej stosowanej metody chowu:

- a) datę zasiedlenia kurnika, wiek kur niosek w tym dniu oraz ich liczbę;
- b) datę usunięcia oraz liczbę kur usuniętych;
- c) dzienną produkcję jaj;
- d) liczbę i/lub masę jaj sprzedanych każdego dnia lub dostarczonych codziennie w inny sposób;
- e) nazwy i adresy kupujących.

2. Jeżeli zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia oznaczony jest sposób żywienia kur niosek, producenci, bez uszczerbku dla wymagań określonych w części A.III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 852/2004, ewidencjonują następujące informacje, podając dla każdego stosowanego sposobu żywienia:

- a) ilość oraz rodzaj paszy dostarczanej lub mieszanej na miejscu;
- b) datę dostawy paszy.

3. Jeżeli producent stosuje różne metody chowu w jednym miejscu produkcji, informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, podaje się w podziale na poszczególne kurniki.

4. Do celów niniejszego artykułu, zamiast prowadzenia ewidencji sprzedaży i dostaw producenci mogą założyć rejestr faktur i specyfikacji wysyłkowych prowadzony zgodnie z ust. 1 i 2.

Artykuł 21

Ewidencja prowadzona przez punkty odbioru

1. Punkty odbioru ewidencjonują oddzielnie, w podziale na metody chowu i dni:

- a) ilość odebranych jaj, w podziale na poszczególnych producentów, z podaniem nazwy, adresu i kodu producenta oraz daty lub okresu zniesienia;
- b) ilości jaj dostarczonych do odpowiednich zakładów pakowania, w podziale na poszczególnych producentów, wraz z nazwą, adresem, kodem tych zakładów pakowania oraz datą lub okresem zniesienia.

2. Do celów niniejszego artykułu, zamiast prowadzenia ewidencji sprzedaży i dostaw punkty odbioru mogą założyć rejestr faktur i specyfikacji wysyłkowych prowadzony zgodnie z ust. 1.

Artykuł 22

Ewidencja prowadzona przez zakłady pakowania

1. Zakłady pakowania ewidencjonują oddzielnie, w podziale na metody chowu i dni:

- a) ilości jaj niesklasyfikowanych, które otrzymują, w podziale na poszczególnych producentów, z podaniem nazwy, adresu i kodu producenta oraz daty lub okresu zniesienia;
- b) po sklasyfikowaniu jaj, ilości według klasy jakości i klasy wagowej;

- c) ilości otrzymanych jaj sklasyfikowanych, pochodzących z innych zakładów pakowania, wraz z kodami tych zakładów pakowania oraz datą minimalnej trwałości;
- d) ilości jaj niesklasyfikowanych, dostarczonych do innych zakładów pakowania, w podziale na poszczególnych producentów, wraz z kodami tych zakładów pakowania i datą lub okresem zniesienia;
- e) liczbę i/lub masę dostarczonych jaj, według klasy jakości i klasy wagowej, datę zapakowania dla jaj klasy „B” lub datę minimalnej trwałości dla jaj klasy „A”, i w podziale na kupujących, wraz z nazwą i adresem kupca.

Zakłady pakowania aktualizują cotygodniowo swoją ewidencję towarową.

2. Jeżeli jaja klasy „A” i ich opakowania posiadają oznaczenie sposobu żywienia kur niosek zgodnie z art. 15, zakłady pakowania stosujące takie oznaczenia prowadzą oddzielną ewidencję zgodnie z ust. 1.

3. Do celów niniejszego artykułu, zamiast prowadzenia ewidencji sprzedaży i dostaw zakłady pakowania mogą założyć rejestr faktur i specyfikacji wysyłkowych prowadzony zgodnie z ust. 1 i 2.

Artykuł 23

Terminy przechowywania ewidencji

Ewidencja i rejestry, o których mowa w art. 7 ust. 2, art. 20, 21 i 22, są przechowywane przez okres co najmniej dwunastu miesięcy od momentu utworzenia.

Artykuł 24

Kontrole w przedsiębiorstwach

1. Oprócz losowego pobierania próbek, przedsiębiorstwa są poddawane kontroli z częstotliwością określoną przez służby inspekcyjne na podstawie analizy ryzyka, o której mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006, przy uwzględnieniu co najmniej:

- a) wyników poprzednich kontroli;
- b) złożoności kanałów sprzedaży jaj;
- c) zakresu podziału czynności w zakładzie produkcyjnym lub w zakładzie pakowania;
- d) ilości jaj wyprodukowanych lub zapakowanych;
- e) zasadniczych zmian w rodzaju produkowanych lub przetwarzanych jaj lub w trybie sprzedaży w stosunku do poprzednich lat.

2. Kontrole są przeprowadzane regularnie i są niezapowiedziane. Ewidencja, o której mowa w art. 20, 21 i 22, jest udostępniana służbom inspekcyjnym na ich pierwsze żądanie.

Artykuł 25

Decyzje w sprawie niezgodności z niniejszym rozporządzeniem

1. Decyzje służb inspekcyjnych podejmowane w następstwie kontroli przewidzianych w art. 24 wskazujące na niezgodność z niniejszym rozporządzeniem mogą dotyczyć jedynie całości partii, która została poddana kontroli.

2. W przypadku gdy kontrolowana partia zostaje uznana za niezgodną z niniejszym rozporządzeniem, służba inspekcyjna zabrania wprowadzenia jej do obrotu lub nie dopuszcza do przywozu partii przywożonej z kraju trzeciego, dopóki i jeżeli nie zostanie przedstawiony dowód, że została ona dostosowana do niniejszego rozporządzenia.

3. Służba inspekcyjna, która przeprowadziła kontrolę, sprawdza, czy odrzucona partia została dostosowana lub jest dostosowywana do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 26

Dopuszczalne wady jakości

1. Podczas kontroli partii jaj klasy „A” dopuszcza się następujące marginesy tolerancji:

- a) tuż przed wysyłką w zakładzie pakowania: 5 % jaj z wadami jakościowymi;
- b) na pozostałych etapach obrotu: 7 % jaj z wadami jakościowymi.

2. W przypadku jaj wprowadzanych do obrotu jako „ekstra” lub „ekstra świeże”, wykluczona jest jakakolwiek tolerancja w odniesieniu do wysokości komory powietrznej w momencie pakowania lub przywozu jaj.

3. Jeżeli kontrolowana partia zawiera mniej niż 180 jaj, marginesy przewidziane w ust. 1 podwaja się.

Artykuł 27

Tolerancje wagowe jaj

1. Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w art. 4 ust. 3, podczas kontroli partii jaj klasy „A” dopuszcza się tolerancje w zakresie masy jednostkowej. Partie takie mogą zawierać nie więcej niż 10 % jaj klasy wagowej graniczącej z klasą oznaczoną na opakowaniu, nie więcej jednak niż 5 % jaj następnej niższej klasy wagowej.

2. Jeżeli kontrolowana partia zawiera mniej niż 180 jaj, marginesy przewidziane w ust. 1 podwaja się.

Artykuł 28

Tolerancje w zakresie znakowania jaj

Podczas kontroli partii i opakowań dopuszczalna jest tolerancja na poziomie 20 % jaj z nieczytelnymi oznaczeniami.

Artykuł 29

Jaja przeznaczone do wywozu do krajów trzecich

Jaja opakowane i przeznaczone do wywozu mogą podlegać innym wymaganiom niż wymagania ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1028/2006 i w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do jakości, oznakowania i etykietowania, lub dodatkowym wymaganiom.

Artykuł 30

Jaja przywożone

1. Każda ocena równoważności, o której mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006, obejmuje ocenę tego, czy przedsiębiorstwa w danym kraju trzecim skutecznie spełniają wymagania zawarte w niniejszym rozporządzeniu. Jest ona regularnie aktualizowana.

Komisja publikuje wynik oceny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Jaja przywożone z krajów trzecich znakuje się wyraźnie i czytelnie w kraju pochodzenia zgodnie z kodem kraju ISO 3166.

3. Opakowania zawierające jaja przywożone z krajów nieudzielających wystarczających gwarancji w odniesieniu do równoważności przepisów, jak przewidziano w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1028/2006, posiadają na zewnętrznej powierzchni następujące dobrze widoczne i czytelne oznaczenia:

- a) kraj pochodzenia;
- b) metoda chowu „norma niewspólnotowa”.

Artykuł 31

Sprawozdawczość

Przed dniem 1 kwietnia każdego roku każde państwo członkowskie powiadamia Komisję drogą elektroniczną o liczbie miejsc produkcji z podziałem na metody chowu, w tym o maksymalnej pojemności zakładu pod względem liczby ptaków przebywających w nim jednocześnie.

*Artykuł 32***Powiadamianie o naruszeniach przepisów**

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję w ciągu pięciu dni roboczych drogą elektroniczną o wszelkich naruszeniach stwierdzonych przez służby inspekcyjne lub o wszelkich poważnych podejrzeniach takich naruszeń, które mogą negatywnie wpłynąć na wewnątrzwspólnotowy handel jajami. Uznaje się, że negatywny wpływ na handel wewnątrzwspólnotowy występuje w przypadku popełnienia poważnych naruszeń przez przedsiębiorstwa, które produkują lub wprowadzają do obrotu jaja w celu sprzedaży w innym państwie członkowskim.

*Artykuł 33***Wyjątki dla francuskich departamentów zamorskich**

1. W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 3, jaja przeznaczone do sprzedaży detalicznej we francuskich departamentach zamorskich mogą być do nich wysyłane w warunkach chłodniczych. W takim przypadku zalecana data sprzedaży może być przedłużona do 33 dni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dodatkowo do wymagań określonych w art. 12 i 16, na zewnętrznej powierzchni opakowania podaje się wyrażenie „jaja chłodnicze” i informacje dotyczące chłodzenia.

Oznaczeniem „jaj chłodniczych” jest trójkąt równoboczny o długości boku co najmniej 10 mm.

*Artykuł 34***Wyjątki dla niektórych regionów Finlandii**

Jaja sprzedawane przez producenta bezpośrednio przedsiębiorstwom handlu detalicznego w regionach wymienionych w załączniku III są zwolnione z wymagań rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 maja 2007 r.

(WE) nr 1028/2006 i niniejszego rozporządzenia. Podaje się jednak metodę chowu zgodnie z art. 12 ust. 2 i art. 16 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 35***Ocena praktyk związanych z niektórymi rodzajami dobrowolnego oznakowania**

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja oceni stosowanie dobrowolnego oznakowania zgodnie z ostatnim akapitem art. 12 ust. 2 pod kątem ewentualnego wprowadzenia obowiązkowego oznakowania.

*Artykuł 36***Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 2295/2003 traci moc z dniem 1 lipca 2007 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktowane są tak jak odesłania do niniejszego rozporządzenia i rozumiane są zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku IV.

*Artykuł 37***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r.

Artykuł 33 stosuje się do dnia 30 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

CZEŚĆ A

Nazwy, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit drugi lit. a)

Kod języki	1	2	3
BG	„яйца от кокошки – свободно отглеждане на открито”	„яйца от кокошки – подово отглеждане”	„яйца от кокошки – клетъчно отглеждане”
ES	„Huevos de gallinas camperas”	„Huevos de gallinas criadas en el suelo”	„Huevos de gallinas criadas en jaula”
CS	„Vejce nosnic ve volném výběhu”	„Vejce nosnic v halách”	„Vejce nosnic v klecích”
DA	„Frilandsæg”	„Skrabeæg”	„Buræg”
DE	„Eier aus Freilandhaltung”	„Eier aus Bodenhaltung”	„Eier aus Käfighaltung”
ET	„Vabalt peetavate kanade munad”	„Õrrekanade munad”	„Puuris peetavate kanade munad”
EL	„Αυγά ελεύθερης βοσκής”	„Αυγά αχυρώνα ή αυγά στρωμνής”	„Αυγά κλωβοστοιχίας”
EN	„Free range eggs”	„Barn eggs”	„Eggs from caged hens”
FR	„Oeufs de poules élevés en plein air”	„Oeufs de poules élevés au sol”	„Oeufs de poules élevés en cage”
GA	„Uibheacha saor-raoin”	„Uibheacha sciobáil”	„Uibheacha ó chearca chúbarnaí”
IT	„Uova da allevamento all’aperto”	„Uova da allevamento a terra”	„Uova da allevamento in gabbie”
LV	„Brīvās turēšanas apstākļos dētās olas”	„Kūti dētās olas”	„Sprostos dētās olas”
LT	„Laisvai laikomų vištų kiaušiniai”	„Ant kraiko laikomų vištų kiaušiniai”	„Narvuose laikomų vištų kiaušiniai”
HU	„Szabad tartásban termelt tojás”	„Alternatív tartásban termelt tojás”	„Ketreces tartásból származó tojás”
MT	„Bajd tat-tigieġ imrobbija barra”	„Bajd tat-tigieġ imrobbija ma’l-art”	„Bajd tat-tigieġ imrobbija filgaġeġ”
NL	„Eieren van hennen met vrije uitloop”	„Scharreleieren”	„Kooieieren”
PL	„Jaja z chowu na wolnym wybiegu”	„Jaja z chowu ściółkowego”	„Jaja z chowu klatkowego”
PT	„Ovos de galinhas criadas ao ar livre”	„Ovos de galinhas criadas no solo”	„Ovos de galinhas criadas em gaiolas”
RO	„Ouă de găini crescute în aer liber”	„Ouă de găini crescute în hale la sol”	„Ouă de găini crescute în baterii”
SK	„Vajcia z chovu na voľnom výbehu”	„Vajcia z podostielkového chovu”	„Vajcia z klieťkového chovu”
SL	„Jajca iz proste reje”	„Jajca iz hlevske reje”	„Jajca iz baterijske reje”
FI	„Ulkokanojen munia”	„Lattiakanojen munia”	„Häkkikanojen munia”
SV	„Ägg från utehöns”	„Ägg från frigående höns inomhus”	„Ägg från burhöns”

CZĘŚĆ B

Nazwy, o których mowa w art. 12 ust. 2 akapit czwarty

Kod języki	
BG	„уголемени клетки”
ES	„Jaulas acondicionadas”
CS	„Obohacené klece”
DA	„Stimulusberigede bure”
DE	„ausgestalteter Käfig”
ET	„Täiustatud puurid”
EL	„Αναβαθμισμένοι/Διευθετημένοι κλωβοί”
EN	„Enriched cages”
FR	„Cages aménagées”
GA	„Cásanna Saibhrithe”
IT	„Gabbie attrezzate”
LV	„Uzlaboti būri”
LT	„Pagerinti narveliai”
HU	„Feljavított ketrecek”
MT	„Gagġeg arrikkiti”
NL	„Aangepaste kooi” of „Verrijkte kooi”
PL	„Klatki ulepszone”
PT	„Gaiolas melhoradas”
RO	„Cuști îmbunătățite”
SK	„Obohatené kletky”
SL	„Obogatene kletke”
FI	„Varustellut häkit”
SV	„Inredd bur”

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne wymogi systemów produkcji jaj w różnych metodach chowu

1. „Jaja z chowu na wolnym wybiegu” muszą być produkowane w systemach produkcji, które spełniają co najmniej warunki określone w art. 4 dyrektywy 999/74/WE.

W szczególności spełnione muszą być następujące warunki:

- a) kury muszą mieć w ciągu całego dnia stały dostęp do wybiegu na świeżym powietrzu. Niemniej jednak wymóg ten nie oznacza, że producent nie może ograniczyć dostępu przez ograniczony okres czasu w godzinach porannych, zgodnie ze zwyczajną dobrą praktyką gospodarki rolnej, w tym dobrą praktyką utrzymania zwierząt.

W przypadku innych ograniczeń, w tym ograniczeń weterynaryjnych przyjętych na mocy prawa wspólnotowego w celu ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, prowadzących do ograniczenia dostępu kur do wybiegów na świeżym powietrzu, jaja mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu jako „jaja z chowu na wolnym wybiegu” podczas obowiązywania ograniczenia, ale w żadnym wypadku nie dłużej niż przez dwanaście tygodni;

- b) wybiegi, do których kury mają dostęp, muszą być w przeważającej części porośnięte roślinnością i nie mogą być wykorzystywane do innych celów, z wyjątkiem sadów, obszarów leśnych oraz terenu wypasania zwierząt gospodarskich, o ile to ostatnie jest dozwolone przez właściwe władze;
- c) maksymalna gęstość obsady nie może być większa niż 2 500 kur na hektar powierzchni wybiegu dostępnej dla kur, lub jedna kura na każde 4 m² w dowolnym czasie. Jednakże w przypadku zapewnienia na jedną kurę powierzchni wynoszącej co najmniej 10 m² i praktykowania rotacji, oraz zapewnienia kurom dostępu do całej powierzchni wybiegu w trakcie czasu chowu stada, każdy wybieg musi zawsze gwarantować powierzchnię co najmniej 2,5 m² na jedną kurę;
- d) powierzchnia wybiegów na świeżym powietrzu nie może przekraczać promienia 150 m od najbliższego otworu wyjściowego budynku. Jednakże dopuszczalny jest zasięg wynoszący do 350 m od najbliższego otworu wyjściowego budynku, pod warunkiem że na całej przestrzeni wybiegu równomiernie rozmieszczona jest wystarczająca liczba schronień, przy czym na jednym hektarze znajdują się co najmniej cztery schronienia.
2. „Jaja z chowu ściółkowego” muszą być produkowane w systemach produkcji, które spełniają co najmniej warunki określone w art. 4 dyrektywy 1999/74/WE.
3. „Jaja z chowu klatkowego” muszą być produkowane w systemach produkcji, które spełniają co najmniej:
- warunki określone w art. 5 dyrektywy 1999/74/WE do dnia 31 grudnia 2011 r., lub
 - warunki określone w art. 6 dyrektywy 1999/74/WE.
4. Państwa członkowskie mogą zezwolić na odstępstwa od pkt 1 i 2 niniejszego załącznika w przypadku ferm, na których znajduje się mniej niż 350 kur niosek lub zarodowe stada nieśne, w odniesieniu do obowiązków, o których mowa w drugim zdaniu pkt 1 lit. d), pkt 1 lit. e), pkt 2, pkt 3 lit. a) ppkt i) oraz pkt 3 lit. b) ppkt i) artykułu 4 ust. 1 dyrektywy 1999/74/WE.
-

ZAŁĄCZNIK III

Regiony Finlandii, o których mowa w art. 34

Prowincje:

- Lappi,
 - Oulu,
 - regiony Pohjois-Karjala i Pohjois-Savo prowincji Finlandia Wschodnia,
 - Åland.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji, o której mowa w art. 36

Rozporządzenie (WE) nr 2295/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	—
Artykuł 2	—
Artykuł 3	Artykuł 5
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 2 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 6	Artykuł 2 ust. 4
Artykuł 7	Artykuł 4
Artykuł 8 ust. 1–4	Artykuł 6
Artykuł 8 ust. 5	Artykuł 8
Artykuł 8 ust. 6	—
Artykuł 8 ust. 7	Artykuł 11
Artykuł 9	Artykuł 13
Artykuł 10	Artykuł 12 ust. 4 lit. c)
Artykuł 11	—
Artykuł 12	Artykuł 14
Artykuł 13 ust. 1–3	Artykuł 12
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 16
Artykuł 14	Artykuł 15
Artykuł 15	—
Artykuł 16	Artykuł 30
Artykuł 17	Artykuł 12
Artykuł 18	—
Artykuł 19	Artykuł 18
Artykuł 20	Artykuł 14
Artykuł 21	Artykuł 19
Artykuł 22	Artykuł 2 ust. 4
Artykuł 23	—
Artykuł 24	Artykuł 20
Artykuł 25 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 21
Artykuł 25 ust. 4	Artykuł 24
Artykuł 26	Artykuł 23
Artykuł 27	Artykuł 7 ust. 2 oraz art. 22
Artykuł 28	—
Artykuł 29	Artykuł 32

Rozporządzenie (WE) nr 2295/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 30	—
Artykuł 31	—
Artykuł 32	—
Artykuł 33	Artykuł 26
Artykuł 34	Artykuł 27
Artykuł 35	Artykuł 4
Artykuł 36	Artykuł 17
Artykuł 37	—
Artykuł 38	Artykuł 36
Artykuł 39	Artykuł 37
ZAŁĄCZNIK I	—
ZAŁĄCZNIK II	ZAŁĄCZNIK I
ZAŁĄCZNIK III	ZAŁĄCZNIK II
ZAŁĄCZNIK IV	Artykuł 15
ZAŁĄCZNIK V	—